

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 kwietnia 2017 r.

Pozwem z dnia 24 maja 2016 r. (data stempla pocztowego) powód T. P. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej także jako: „spółka (...)\") kwoty 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1 200 zł. W uzasadnieniu pozwu powód podał, że zawarł umowę transportu lotniczego na lot w dniu 14 lipca 2012 r., którego przewoźnikiem obsługującym była pozwana spółka. Wskazał, że lot został opóźniony o 3 godziny i 5 minut, w wyniku czego powód doleciał do celu po czasie oznaczonym w umowie. Powód podał także, że w toku prowadzonego postępowania reklamacyjnego pozwany odmówił mu wypłaty odszkodowania, kwestionując między innymi obecność powoda na pokładzie samolotu (pozew k. 2-4v).

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwana spółka (...) wniosła o oddalenie powództwa w całości, a ponadto o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej, wskazując, że powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność potwierdzenia, że stawił się do odprawy w wyznaczonym czasie – w sytuacji gdy przepisy rozporządzenia, stanowiącego podstawę dochodzonego roszczenia, mają zastosowanie do osób posiadających potwierdzoną rezerwację na lot i stawiły się do odprawy. Pozwany zgłosił również zarzut przedawnienia, wskazując, że do przedmiotowego roszczenia znajduje zastosowanie roczny termin przedawnienia liczony od dnia wykonania przewozu, wynikający z przepisów Kodeksu cywilnego regulujących umowę przewozu (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 19-26).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. P. (1) miał zarezerwowany przelot z B. do K. (numer rejsu (...)). Wylot z B. został zaplanowany na dzień 14 lipca 2012 r. na godzinę 02.55, a przylot do K. na godzinę 05:30 tego samego dnia (potwierdzenie przyjęcia umowy do realizacji dla klienta nr (...) k. 9).

Spółka (...), jako przewoźnik obsługujący, realizowała zaplanowany na dzień 14 lipca 2012 r. rejs numer (...). Lot ten rozpoczął się i zakończył z opóźnieniem wynoszącym 3 godziny i 5 minut (okoliczności bezsporne).

W toku przeprowadzonego postępowania reklamacyjnego spółka (...) odmówiła T. P. (2) wypłaty odszkodowania (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie częściowo zgodnych twierdzeń stron (w trybie art. 229 k.p.c. i art. 230 k.p.c.) oraz dołączonej do pozwu kopii potwierdzenia przyjęcia umowy do realizacji, której treść również nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Sporną kwestią pomiędzy stronami było to, czy powód w dniu odlotu stawił się na odprawę. Jednak kwestia ta nie miała istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, z przyczyn, o których będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Zasadny okazał się zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego.

Tytułem wstępu należy wskazać, że zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za odwołanie lotu zostały uregulowane przepisami prawa Unii Europejskiej i są zawarte w rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla

pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej także jako „rozporządzenie nr 261/04”). Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04 w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu. Stosownie to art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 261/04 w przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1500 do 3500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b). Przy określaniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

W wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stwierdził, że „artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego”.

Pozwana spółka (...) podniosła w sprawie zarzut przedawnienia, w związku z czym w pierwszej kolejności należało ustalić, jaki jest termin przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu i od kiedy należy liczyć jego bieg. Rozporządzenie nr 261/2004 nie zawiera regulacji w tym zakresie. W wyroku z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie C- 139/11 J. M. przeciwko K. N. Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że rozporządzenie nr 261/04 należy interpretować w ten sposób, że termin na wytoczenie powództwa o odszkodowanie, o którym mowa w art. 5 i 7 tego rozporządzenia, jest ustalany zgodnie z przepisami każdego państwa członkowskiego w dziedzinie przedawnienia roszczeń. Wobec powyższego, dla rozstrzygnięcia podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia, należy odwołać się do przepisów polskiego prawa cywilnego. Kwestia długości okresu przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie została rozstrzygnięta w polskim orzecznictwie. W uchwale z dnia 17 marca 2017 r. w sprawie III CZP 111/16 Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że „roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 k.c.”. Sąd w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podziela stanowisko, że tego typu roszczenie przedawnia się w takim samym terminie, jak wszystkie roszczenia z umowy przewozu osób. Zgodnie z art. 778 k.c. roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany. Przepis ten stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami (art. 775 k.c.). Wobec faktu, że ani przepisy prawa Unii Europejskiej, ani przepisy polskiego prawa lotniczego nie regulują kwestii przedawnienia roszczeń odszkodowawczych wobec przewoźnika lotniczego, nie powinno budzić wątpliwości, że w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie roczny termin przedawnienia określony w art. 778 k.c.

Powyższe prowadzi do konstatacji, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu, albowiem od daty wykonania opóźnionego lotu, to jest od dnia 14 lipca 2012 r., do daty wytoczenia powództwa upłynęło więcej czasu niż rok. Strona powodowa nie wykazała przy tym żadnych okoliczności, które mogłyby powodować przerwanie czy zawieszenie biegu terminu przedawnienia.

Wobec skutecznie podniesionego zarzutu przedawnienia, zbędne było prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczności mające uzasadnić podniesiony przez pozwanego zarzut braku legitymacji czynnej.

W sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany wniósł o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (k. 20). Żądanie to nie było zasadne, bowiem spółka (...) nie poniosła w sprawie żadnych kosztów podlegających zwrotowi. Pozwany nie był w niniejszej sprawie reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w związku z czym nie poniósł on również kosztów zastępstwa procesowego. Wobec tego Sąd nie zasądził na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

SSR Paweł Szymański

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
2. wezwać pozwanego do usunięcia braków formalnych wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku przez podpisanie wniosku zgodnie z zasadami reprezentacji spółki - w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu wniosku.